

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stappert Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „kształtowniki drażone” w regule pochodzenia dla podpozycji 7304 41 HS załącznika 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446 ⁽¹⁾, która uzależnia nabywanie pochodzenia od „zmiany z kształtowników drażonych objętych podpozycją 7304 49” (reguła pochodzenia kształtowników drażonych) obejmuje wykończony na gorąco służący do wytworzenia innego produktu materiał objęty podpozycją 7304 49 HS, prosty i o jednolitej grubości ścianki, który nie spełnia wymagań normy technicznej dla rur bez szwu ze stali szlachetnej wykończonych na gorąco, i z którego są wytwarzane w procesie obróbki na zimno rur o innych przekrojach poprzecznych i grubościach ścianki?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej albo nie da się udzielić odpowiedzi: Czy reguła pochodzenia kształtowników drażonych jest sprzeczna z art. 60 ust. 2, art. 284 UKC ⁽²⁾ oraz art. 290 TFUE z tego względu, że:
 - a) brak jest uzasadnienia,
 - b) jest ona zbyt nieokreślona lub
 - c) z nadania statusu pochodzenia są wyłączone operacje przetwarzania, które nadawałyby status pochodzenia na podstawie art. 60 ust. 2 UKC[?]
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy nabywanie pochodzenia przez towary objęte podpozycją 7304 41 HS określa się w sporze głównym zgodnie z regułą pochodzenia „CTH” dla podpozycji 7304 41 HS załącznika 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446, zgodnie z regułą rezydualną dla działu 73 HS w załączniku 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446 czy też zgodnie z art. 60 ust. 2 UKC?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. 2015, L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-220/22)

(2022/C 257/30)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez systematyczne i trwałe przekraczanie rocznej dopuszczalnej wartości NO₂ począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r. w strefach PT 3001 Lisboa Norte, PT 1004 Porto Litoral i PT 1009 Entre Douro e Minho (poprzednio PT 1001 Braga), Portugalia uchybiła zobowiązaniomciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy ⁽¹⁾ w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy;

- stwierdzenie, że Portugalia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE, indywidualnie i w związku z częścią A załącznika XV do tej dyrektywy, w odniesieniu do wszystkich tych stref, a w szczególności obowiązkowi podjęcia, na podstawie art. 23 ust. 1 akapit drugi, odpowiednich środków by okres, w którym wartości dopuszczalne są one dotrzymane, był możliwie jak najkrótszy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z danych przekazanych przez Portugalię wynika, że od dnia 1 stycznia 2010 r. to państwo członkowskie naruszało obowiązki, które na nim ciąży na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy, w której mowa o strefach Porto Litoral (PT 1004), Entre Douro e Minho (PT 1009) i Lisboa Norte (PT 3001).

Ponadto władze portugalskie nie przyjęły lub nie wdrożyły wszystkich odpowiednich środków wymaganych w celu zapewnienia, aby okres przekroczenia rocznej dopuszczalnej wartości NO₂, określonej w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy, był możliwie jak najkrótszy zgodnie z wymogami art. 23 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. 2008, L 152, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 31 marca 2022 r. – Nexive Commerce Srl i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in.

(Sprawa C-226/22)

(2022/C 257/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italy) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte i art. 9 ust. 3, a także art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (¹), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (²) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, takim jak obowiązujące we włoskim porządku prawnym [wyrażone w art. 1 ust. 65 i 66 legge 23 dicembre 2005, n. 266 (ustawy nr 266 z dnia 23 grudnia 2005 r.) i art. 65 decreto legge 24 aprile 2017, n. 50 (dekretu z mocą ustawy nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., przekształconego w ustawę, zmienionego Legge 21 giugno 2017, n. 96 (ustawą nr 96 z dnia 21 czerwca 2017 r.)], umożliwiającym nałożenie obowiązku wnoszenia składki na rzecz kosztów operacyjnych ponoszonych przez organ regulacyjny sektora pocztowego wyłącznie na operatorów sektora pocztowego, w tym tych, którzy nie świadczą usług wchodzących w zakres stosowania usługi powszechnej, w ten sposób dopuszczając możliwość wyłączenia jakiegokolwiek formy publicznego współfinansowania z budżetu państwa?